

POLITIET

POLITIDIREKTORATET

Det kongelige nærings- og handelsdepartement
Postboks 8014 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
200501584

Vår referanse
2005/03055-10 008

Dato
30.03.2006

Høringsuttalelse - Utkast til endring i forskrift om handel med brukte og kasserte ting

Politidirektoratet viser til Nærings- og handelsdepartementets høringsbrev av 16.12.2005 om utkast til endring i forskrift om handel med brukte og kasserte ting, vedlagt høringsnotat. Direktoratet har etter avtale med Nærings- og handelsdepartementet ved Gunnvor Mortensen fått utsatt høringsfristen til 30.03.2006.

Direktoratet har forelagt høringen for samtlige politidistrikter og ØKOKRIM, som våre underliggende instanser. I ettertid er høringen også forelagt Politiets data- og materieltjeneste (PDMT). Vi finner det uheldig at Nærings- og handelsdepartementet har sendt høringen direkte til politidistriktene. Politidirektoratet har mottatt svar fra henholdsvis Oslo, Østfold, Gudbrandsdal, Asker og Bærum, Søndre Buskerud, Vestfold, Agder og Troms politidistrikt, samt PDMT. Agder politidistrikt har ingen ytterligere kommentarer til høringen. Uttalelsene følger vedlagt i kopi. Disse er i noen sammenhenger innarbeidet i direktoratets uttalelse. I andre sammenhenger er det vist direkte til uttalelsene.

Høringen foranlediger følgende uttalelse fra Politidirektoratet:

Høringen bygger på tidligere innspill fra Politidirektoratet etter en spørreundersøkelse til politidistriktene som direktoratet gjennomførte i samarbeid med ØKOKRIM i 2003 for å bidra til å skape enhetlige retningslinjer for politiets håndtering av brukthandelloven. Kopi av Politidirektoratets brev av 02.03.2003 til Nærings- og handelsdepartementet vedlegges for enkel referanse.

Direktoratet bemerker at samtlige politidistrikter ga uttalelse i forbindelse med direktoratets spørreundersøkelse. Det må legges til grunn at disse uttalelsene fortsatt står ved lag.

Politidirektoratet

Post: Postboks 8051 Dep., 0031 Oslo
Besøk: Henrik Ibsens gt. 10
Tlf: 23 36 41 00 Faks: 23 36 42 96
E-post: politidirektoratet@politiet.no

Org. nr.: 982 531 950 mva
Bankgiro: 7694.05.02388

Ad kap. 4 Politiet si vurdering av og røynsler med gjenvinningsbransjen

Kapittelet omfatter endringer i brukthandelforskriften utelukkende i forhold til gjenvinningsbransjen.

Politidirektoratets spørsmålsskriv til politidistriktene er noe upresist og misvisende gjengitt i høringsnotatet. Setningen i forlengelsen av spørsmål 1, *"Hensynet til å kunne oppspore gjenstander ligger bak plikten til å føre protokoll og oppbevare ting i 14 dager før de ødelegges, omarbeides eller selges."*, er innledning/forklaring til spørsmål 2.

Videre er siste avsnitt til spørsmål 5, *"For en del større bedrifter, formodentlig hovedsakelig gjenvinningsbedrifter, strekker virksomheten seg over flere politidistrikter, eller sågar over flere landsdeler. NR anfører at det er tungvint å søke flere politidistrikter om bevilning. Og det kan gi ubehagelige utslag om politidistriktene ikke praktiserer brukthandelloven likt."*, er innledning til et femte spørsmål:

5. Bør det innføres mulighet for å gi sentral bevilning, for eksempel av utvalgte politimestre, jf. tidligere landsdelsordning?

Departementet har behandlet spørsmålet om sentral bevilning generelt under kapittel 5, og ikke bare i forhold til gjenvinningsbransjen. Direktoratet anser dette som en fornuftig videreføring av spørsmålet.

Ad 4.3 Departementets vurdering

Politidirektoratet er, som departementet, av den oppfatning at gjenvinningsvirksomhet bør unntas fra protokollplikten og oppbevaringsplikten, dog slik at handel med edle metaller, bl.a. platina, sølv og gull, ikke er unntatt.

Vi slutter oss til Vestfold politidistrikt, som sier: *"Departementets forslag til endringer i brukthanderegelverket for virksomheter i gjenvinningsbransjen må anses som rasjonelt og nødvendig sett ifh bla hvordan regelverket i dag fungerer og utøves. At krav om protokollføring og oppbevaringsplikt bare skal gjelde ifh til mottak og salg av edle metaller anser vi hensiktsmessig. Dette underbygges ved tidligere høringsrunde hos forskjellige politimestre. Regelverket har vært praktisert forskjellig ifh både kontroll av protokoller og dispensasjon fra å føre protokoller. Det samme gjelder kravet om oppbevaringsplikten, henover kommer balansen mellom identifiseringsbehovet sett opp mot de praktiske problemene som påføres gjenvinningsbransjen. Bruk av protokoll, med de krav som reguleres i § 10, anser vi som hensiktsmessige krav. Slike protokollføringer vil gi et godt grunnlag for å kunne gjennomføre kontroller."*

Ad kap. 5 Generelle endringer i brukthandelforskrifta

Dette kapittelet omhandler generelle endringer, altså ikke bare i forhold til gjenvinningsbransjen.

Ad 5.2 Sentral løyveordning

Politidirektoratet støtter forslaget om en sentral bevillingsordning, der bevillingen utstedes av det politidistriktet der foretaket har sin forretningsadresse/hovedkontor, men først etter

forutgående uttalelse fra øvrige berørte politidistrikter. Vi gikk opprinnelig inn for at *samtjyke* måtte foreligge fra berørte politidistrikter, slik det gjenspeiles i høringsnotatets alternativ 1. Av hensyn til klare retningslinjer om vedtaksmyndighet og klage, er vi kommet til at det er gunstigere om det kun kreves *uttalelse* fra berørte politidistrikter.

Vi støtter Østfold politidistrikt på dette punktet, som uttaler: *"Politidistriktet er av den oppfatning at forslaget første alternativ bør innføres, men kun med en uttalelsesrett for de øvrige politidistrikter som er berørt av søknaden. Dette av hensyn til at det lokale politiet skal ha mulighet til å kontrollere og avgjøre uttalelse vedrørende de lokaler virksomheten skal drives fra dersom dette finnes nødvendig jfr. forskriftens § 8. Politidistriktet bemerker imidlertid at det må være det politidistrikt hvor søknaden er innlevert (hvor søkerens forretningsvirksomhet har sitt hovedsete) som har endelig vedtaksmyndighet i saken. De øvrige politidistrikter bør bare ha en uttalelsesrett, og behandlende politidistrikt bør ikke være avhengig av samtjyke fra disse for å kunne innvilge en søknad. Det vil, etter vår oppfatning, kunne medføre "uryddige" forhold med hensyn til vedtaksmyndighet, grunnlag for et eventuelt avslag m.v. Det er rimelig å anta at behandlende politidistrikt vil legge stor vekt på de uttalelser som eventuelt vil komme fra det politidistrikt som vil få en brukthandelvirksomhet i sitt distrikt. Ordlyden i forslaget må da endres fra "å innhente samtjyke" til "å innhente uttalelse"."*

Også Søndre Buskerud politidistrikt anfører at søknaden bør sendes fra det politidistriktet som behandler søknaden til uttalelse i de øvrige politidistriktene. Vestfold politidistrikt sier: *"Men ordningen bør håndteres på en slik måte at "berørte" politidistrikt blir forespurt."* Distriktet omtaler dette som *"en mulighet til å kunne samtjyke/besvare"*.

Departementet anfører at en sentral bevillingsordning vil ha størst betydning når det søkes om bevilgning i flere politidistrikter samtidig, dvs. når søknadene har en slik nærhet i tid at de bør ses i sammenheng, og at det ellers er naturlig at det søkes det enkelte politidistrikt direkte. For å unngå kvasiløsninger, er det etter direktoratets oppfatning nødvendig at det ikke gjøres valgfritt enten å søke politidistriktet der foretaket har sin faste forretningsadresse/hovedkontor eller det enkelte politidistrikt.

Ved første gangs søknad om bevilgning som strekker seg over flere politidistrikter, mener Politidirektoratet at det skal søkes til politidistriktet der foretaket har sin faste forretningsadresse/hovedkontor. Klage over avslag i ett eller flere berørte distrikter sendes det behandlende distriktet, altså "hoveddistriktet".

Også ved senere utvidelser til andre politidistrikter mener Politidirektoratet at søknaden skal sendes det politidistriktet der virksomheten har sin faste forretningsadresse/hovedkontor, som så vil forelegge søknaden for de aktuelle politidistriktene til uttalelse på vanlig måte.

Søknad om fornyelse av bevilgningen etter fire år, skal sendes politidistriktet der foretaket har sin faste forretningsadresse/hovedkontor. Også uttalelse til slik søknad skal innhentes fra berørte politidistrikter. Måten virksomheten har vært drevet på i ett distrikt kan tenkes å tilsi nektelse av fornyet tillit, selv om dette ikke er "synlig" for behandlende politidistrikt. Eksempelvis kan politiets godsspanere gjentatte ganger ha hatt merknader til driften av virksomheten, uten at dette har resultert i en konkret straffesak.

Troms politidistrikt viser til tilsvarende ordning ved søknader etter lov om vaktvirksomhet, hvilken synes å være velfungerende. Politidirektoratet er enig i at denne er en god mal, og viser til forskrift om vaktvirksomhet av 25. april 2004 § 2. Politidirektoratets foreslåtte bevillingsordning slik den er omtalt ovenfor, er identisk med ordningen for vaktvirksomhet.

Tilbakekall av bevilling som er gitt for flere politidistrikter er ikke omtalt i høringsnotatet. Vi anser det heller ikke nødvendig å forskriftsfeste dette, som kan reguleres ved retningslinjer fra Politidirektoratet, for eksempel i rundskrivs form. Tilsvarende er også gjort ved tilbakekall av tildelt begrenset politimyndighet for fjelloppsyn som strekker seg over flere politidistrikter.

Politidirektoratet står fast ved at det er et absolutt vilkår for at ett politidistrikt kan gi bevilling som også gjelder for andre politidistrikter, at de øvrige politidistriktene har avgitt uttalelse. Vi mener derfor, på linje med samtlige politidistrikter som har uttalt seg, at alternativ 2 i høringsnotatet ikke er en farbar vei å gå. Dette fordi lokalkunnskap er en nødvendig forutsetning for å vurdere en søknad, både i forhold til godkjenning av lokaler og i forhold til de enkelte personer det søkes for. Det kan for eksempel tenkes at ett politidistrikt har søkeren i kikkerten for en rekke antikvitetsstyverier, uten at etterforskningen er kommet så langt at andre politidistrikter har mulighet til å fange opp dette via politiets sentrale registre.

Oslo politidistrikt sier følgende om hva som kan bli konsekvensen av om alternativ 2 velges: *"Dette kan medføre at "uønskede" tillatelser blir gitt, og en mer omfattende prosess i ettertid dersom det anses nødvendig å omstøte vedtaket."*

Politidirektoratet går sterkt i mot forslaget til § 3 tredje ledd siste punktum med en absolutt frist på to uker for berørte politidistrikter til å gi samtykke, og slik at manglende samtykke innebærer at behandlende politidistrikt skal gi bevilling. Politidirektoratet har registrert at flere politidistrikter har gitt sin tilslutning til fristen. På tross av dette ser vi en klar fare for at en rekke bevillinger blir gitt på feil premisser fordi fristen oversettes. Det vil nettopp være de ikke kurante innvilgesssakene som krever flere undersøkelser og derfor kan være spesielt tidkrevende. Behandlingen av denne typen søknader er dessuten i mange politidistrikter lagt til forvaltningsavdelinger hvor et fåtall personer behandler disse, slik at en høytid, en ferieavvikling eller en korttidssykemelding kan være tilstrekkelig til at uttalelse ikke blir gitt til behandlende politidistrikt innen fristen.

Politidirektoratet mener det uansett er en bedre løsning *ikke* å innføre en frist enn å forlenge denne i forhold til forskriftsutkastet. Når det gjelder søknader om tillatelse til å utøve vaktvirksomhet, praktiseres internt i politiet en tre ukers svarfrist overfor berørte distrikter, men slik at denne kan forlenges ved behov. Fristen er ikke nedfelt i forskrift, hvilket den etter Politidirektoratets oppfatning heller ikke bør for søknader om brukthandelbevilling.

Direktoratet mener brukthandelforskriften § 3 blir unødig omfattende og tunglest ved å innføre et nytt tredje ledd som foreslått, sett i sammenheng med utformingen av bestemmelsens første ledd. Med utgangspunkt i forskrift om vaktvirksomhet foreslår Politidirektoratet, istedenfor å innføre et nytt tredje ledd i § 3 som foreslått av departementet, å endre og supplere paragrafens første ledd, slik:

"Søknad om løyve etter brukthandellova i eitt politidistrikt sendast til og avgjerast av vedkommande politimeister. Skal det drøvast handel i fleire politidistrikter, sendast søknaden til den politimeisteren der verksemda har sitt hovudkontor. Dei berørte politimeistrane skal uttale seg for løyve vert gitt. Politiet skal alltid sende kopi av brukthandellovet til dei aktuelle kommunar(e)."

Ad 5.3 Brukthandel i regi av velgjerande organisasjonar

Søndre Buskerud politidistrikt sier til dette punktet:

"Vi er enig i at omsetningsgrensen i merverdiavgiftsloven er et godt utgangspunkt i vurderingen om en veldedig forretning driver handel i næring, og dermed er pliktig til å søke om bevilning. Det må gjøres en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle, og vi er enig i at vilkår i annen lovgivning vil kunne påvirke avgjørelsen.

Loppemarkeder og garasjeslag som drives en til to ganger i året vil således være unntatt fra regelverket."

Politidirektoratet bemerker til omsetningsgrensen på kr 50.000 i merverdiavgiftsloven at vi er kjent med at det på generelt grunnlag - og ikke i forhold til veldedige organisasjoner - forekommer omgåelse av brukthandeloven ved at den handlende ikke har fast utsalgssted, men utfører handel på messer og lignende, slik at salgene stykkes opp og enkeltvis ligger under beløpsgrensen. Den samlede omsetning i løpet av en periode på 12 måneder er imidlertid langt høyere enn beløpsgrensen, men det er vanskelig for håndhevende myndigheter å bevise dette. Problemet antas, i de tilfellene politiet har konkret mistanke, delvis å kunne avhjelpes ved innføring av en ordning med at arrangører av antikk- og samlermesser og lignende pålegges å sende politiet lister med oversikt over påmeldte deltakere, jf. nedenfor under kap. 5.4.

Ad 5.4 Samlermesser

Politidirektoratet er, på linje med samtlige politidistrikter som har kommentert spørsmålet, meget positiv til en klar hjemmel for politiet til å pålegge arrangører av antikk- og samlermesser og lignende å sende politiet lister med oversikt over påmeldte deltakere.

Søndre Buskerud politidistrikt uttaler: *"Politiet bør rutinemessig pålegge arrangøren å oversende oversikt over deltakere på messen innen gitt frist som bør være en viss tid forut for messen. Politiet bør samtidig gi generell tillatelse til brukthandlere fra andre politidistrikter til å handle på messen, og gi pålegg om at disse bringer med seg protokollen for eventuell kontroll."*

Direktoratet er av den oppfatning at hjemmelen bør gå enda lengre og pålegge arrangørene å sende politiet slike lister *uoppfordret*, uavhengig av om politiet ber om det. Slike arrangementer vil være meldepliktige etter politiloven § 11, eventuelt søknadspliktige etter § 14. Vi anser det hensiktsmessig med en obligatorisk regel om innsending av listene samtidig med meldingen/søknaden om arrangementet, slik at det sikres at politiet mottar dette i god tid før avholdelse av arrangementet.

Asker og Bærum politidistrikt sier at forslaget til endring i forskriften § 16 også bør omfatte bruktmarked/messer. Dette utdypes slik: *"I Asker og Bærum politidistrikt er det hyppig arrangert et bruktmarked noe tilsvarende det som arrangeres på Vestkanttorget i Oslo. De gjenstander som selges kan ikke alltid anses som antikke- eller samlerobjekt, men det kan like fullt være behov for kontroll med objekter og aktører. Dersom meldeplikten også omfatter denne type virksomhet, vil politiets kontrollvirksomhet forenkles og gi en bedre totaloversikt da de ulike aktører trolig har brukthandelbevilning fra flere politidistrikter (i den grad brukthandelbevilning rent faktisk foreligger).*

Meldeplikten må avgrenses mot brukmarked hvor man omsetter bruket skitstyr og lignende da det ikke er behov for å kontrollere denne type virksomhet.

Direktoratet støtter forslaget fra Asker og Bærum politidistrikt, i den grad slike brukmarkeder er organisert med forhåndsinnmeldte aktører. Dette synes imidlertid allerede å fremgå av departementets merknader til § 16, der det heter: *"Plikta gjeld ikkje berre i sarrband med antikk-, og samlarmesser. Ho gjeld i alle tilfeller der ein aktør tek på seg å legge til rette for eit arrangement der brukthandlarar samlast for å selje varene sine."* Vi mener likevel dette bør fremgå i klartekst, især med en obligatorisk regel om innsendelse av slike lister.

Ad 5.5 Sanksjonar

Politidirektoratet sier seg etter en ny vurdering enig med departementet i at det neppe er behov for sterkere sanksjoner enn å trekke tilbake brukthandelbevillingen. De politidistriktene som har kommentert spørsmålet særskilt, er av samme oppfatning.

Politiet har i realiteten allerede i dag en slik hjemmel, men må avvente politiets førsteinstansbehandling, dvs. gi forhåndsvarsel og deretter fatte vedtak om tilbaketrekking av bevillingen. I graverende tilfeller behøver ikke politiet gi oppsettende virkning under klagebehandlingen.

I den grad virksomheten fortsetter på tross av vedtak om tilbaketrekking av bevillingen, kan politiet stenge denne. Dette følger av politiloven § 2 nr. 3 om at politiet skal stanse kriminell virksomhet.

Ad 5.6 Bruktbilforhandlarar

Politidirektoratet støtter departementets forslag om ikke å unnta bruktbilhandel fra brukthandelregelverket. Ingen av politidistriktene som har uttalt seg går imot dette.

Vi slutter oss til uttalelsen fra Søndre Buskerud politidistrikt på dette punktet, der det heter: *"Firmar som importerer biler for videresalg bør etter vårt syn ha beviljing. Personer som er dømt, botlagt eller under etterforsking i saker som gjør dem uskikket til å drive slik forretningsvirksomhet, vil få avslag på sine søknader. Dette forhindrar at useriøse personer etablerer seg i bransjen.*

Vi er klar over at det ofte søkes om beviljing fordi de er nektet å leie årsprøvekjernetejn hos trafikkstasjonene. E tter vårt syn er det positivt at trafikkstasjonene har denne praksisen. Utleie av årsprøvekjernetejn uten dokumentasjon om beviljing, vil etter vår mening kunne føre til misbruk.

Vi sender kopi av alle brukthandelbevillinger til fylkesskattesjefen til underretning. Videre sender vi kopi til vækdommende kommune med hensyn til godkjenning av bruken av lokalene eller området for oppbevaring av biler. E tter anmodning sender vi også kopi av brukthandelbevillinger til Drammen tollsted, idet tollvesenet særlig ønsker å kontrollere innførsel av bruktbiler som har økt betydelig de siste år.

Ved at bruktbilforhandlere må inneha brukthandelbevilling har flere etater mulighet til å utøve kontroll."

Ad 5.7 Tidsavgrensa løyve

Politidirektoratet støtter, på linje med politidistriktene som har uttalt seg, forslaget om å gjøre alle bevilninger tidsbegrenset.

Østfold politidistrikt har en utdypende og velbegrunnet kommentar til forslaget, som Politidirektoratet slutter seg til: *"Politidistriktet er av den oppfatning at hovedregelen bør være at alle bevilninger gis for en begrenset periode, og en bevilningsperiode på fire år synes fornuftig. Dette til, som også bemerket av andre politidistrikt i tidligere høringsrunde, medføre at politiet lettere enn i dag får oppdaterte og korrekte opplysninger om brukthandelsbevilninger i distriktet, og det er rimelig å anta at dette også vil gi politiet et incitament til totalt sett å ha mer fokus og "kontroll" på denne type virksomhet i distriktet. Prosessen med å få fornyet en bevilning må, som departementet påpeker, være enkel, og ikke for arbeidskrevende både av hensyn til søkeren og politiet som skal behandle dette. Det bør kunne utarbeides enkle skjemaer for dette, hvor det for eksempel er en rubrikk for arkivering av "søker fornyet bevilning" og "ingen endringer i forhold til tidligere gitte opplysninger" og da også en rubrikk for "følgende endringer foreligger" osv. Dersom man innfører tidsbegrensede bevilninger, antar politidistriktet at det også må foretas en ny vurdering av de ansvarlige personer ved søknad om fornyet bevilning. Politidistriktet kan ikke se at regelverket gir anledning til at saksbehandlingen kun da skal omhandle å få korrekte og oppdatert data om firmaen, navn på ansvarlig person m.v., uten at politiet også foretar en fornyet vurdering av ansvarlige personer."*

Politidirektoratet er enig med Østfold politidistrikt i at *hovedregelen* bør være en bevilningsperiode på fire år. Vi mener likevel at det bør åpnes for at politiet kan gi bevilning for en kortere periode. Dette kan for eksempel være aktuelt der det hefter usikkerhet om lokalitetene er egnet til å drive den type virksomhet det er søkt om, og hvor dette kun kan verifiseres gjennom en prøveperiode.

Oslo politidistrikt sier dette om tidsbegrensningen: *"Gyldighetstid på fire år for en brukthandelbevilning anses å være passende både med hensyn til å holde politiets registre over bransjens aktører rimelig oppdaterte, og i forhold til å begrense bevilningshavereens merarbeid for "å holde bevilningene ved like".*

Østfold politidistrikt påpeker at det er tilnærmelesvis en forutsetning for at forslaget om tidsbegrensede bevilninger kan gjennomføres, at det opprettes et sentralt brukthandelregister, jf. kap. 5.11 nedenfor. Politidirektoratet mener dette er en forutsetning.

Når det gjelder endringene i §§ 6 og 7, se merknadene til disse nedenfor under kap. 7.

Ad 5.8 Krav til legitimasjon

Politidirektoratet og de av politidistriktene som har uttalt seg til spørsmålet, støtter departementets forslag om å skjerpe legitimasjonsplikten slik at *alle* selgere må legitimere seg, og slik at brukthandleren må protokollføre hva slags legitimasjon som er fremvist og at denne er funnet i orden.

Østfold politidistrikt uttaler: *"Politidistriktet er enig i det fremlagte forslag om at kravene til legitimasjon skjerpes ytterligere. At selger alltid skal forevise legitimasjon, og at brukthandleren er pliktig til å protokollføre hva slags legitimasjon som er forevist og at denne er funnet i orden, vil kunne bidra til at politiet lettere kan oppspore og forebygge omsetning av stjålne gjenstander."*

Vestfold politidistrikt uttaler på samme måte: "Legitimasjonsplikten jfr § 10, 3.ledd bokstav d arser en som nødvendig for eint å kunne tilbakespore stjålet gods. En legitimasjonsplikt overfor selgere vil dermed vere en fordel overfor både brukthandler og politiet."

Ad 5.9 Beløpsgrense og kvittering

Politidirektoratet går inn for å fjerne beløpsgrensen fremfor å redusere denne, hvilket også uttrykkelig støttes av henholdsvis Østfold, Vestfold og Sør-Trøndelag politidistrikt. Dermed unngås situasjoner der gjenstander er priset kunstig lavt og/eller splittet opp for å omgå plikten til protokollering og registrering. Fjerning av beløpsgrensen vil bidra til å hindre omsetning av tyvgods og lette politiets arbeid med å spore det opp. Det bør være i bransjens interesse å hindre at tyvgods omsettes gjennom brukthandler, selv om dette i noen tilfeller vil medføre merarbeid.

Troms politidistrikt uttaler: "Den beløpsgrense som i dag oppstilles i loven innebærer at svært mange enkeltgjenstander som omsettes fra en alminnelig brukthandel vil vere unntatt fra plikten til protokollføring. Hertil kommer at det også for andre gjenstander ved kontroll vil vere usnkelig for politiet å bevis at disse har hatt en innkjøpspris over beløpsgrensen på kr. 300,-. Politiet er derfor av den oppfatning at beløpsgrensen bør fjernes, slik at formålet med loven oppnås i større utstrekning enn hva som er tilfellet i dag."

Vestfold politidistrikt sier dette om merarbeidet: "Ved innarbeidelse av gode rutiner antar en at dette ikke vil bli en særlig tung belastning for den enkelte brukthandler."

Søndre Buskerud politidistrikt sier derimot: "Dersom beløpsgrensen for innføring i brukthandelprotokollen blir tatt bort vil dette medføre vesentlig merarbeid for brukthandlerne som handler med gjenstander med liten innkjøpsverdi, for eksempel tegneserier og svært mange andre småting. I dag føres svært få slike varer i protokollen under herrising til 300 kroners grensen.

Spørsmålet er om det er praktisk gjennomførbart å kreve at "alt" skal føres separat inn i protokollen. Videre vil det vere et spørsmål om politiet har kapasitet/vil kunne prioritere kontroller i forhold til et slikt pålegg."

Politidirektoratet bemerker at problemet skissert av Søndre Buskerud politidistrikt kan avhjelpest gjennom unntaksbestemmelsen i § 10 fjerde ledd, selv om beløpsgrensen fjernes. Dette påpekes også av Oslo politidistrikt.

Oslo politidistrikt foreslår en mellomløsning: "Oslo politidistrikt foreslår at § 12 kun fritar gjenstander som nevnt under bokstav a) og b) fra bestemmelsene i § 11. Ved å fjerne unntaksbestemmelsen fra § 10 pålegges også de som driver handel med registreringspliktige motorvogner å føre protokoll over kjøp og salg. Oslo politidistrikt mener dette er et hensiktsmessig tiltak for å bedre kontrollen med og redusere salg av stjalne motorkjøretøyer til utlandet. Dette arses ikke å medføre særlig merarbeid for beullingshavere fordi omsetningshastigheten på motorkjøretøyer antas å vere moderat.

Endringen bør også gjøres gjeldende for gjenstander som samlet eller enkeltvis har en innkjøpspris på kr 300,- eller lavere. I denne forbindelse støtter Oslo politidistrikt de argumentene som er nevnt i høringsnotatet. I tilfeller der krav om føring av protokoll som resultat av denne endringen medfører urimelig merarbeid for beullingshavere, kan politiet etter søknad fra beullingshavere, dispensere fra kravet om å føre

protokoll for gjenstander som samlet eller enkeltvis har en innkjøpsverdi på kr 300,- eller lavere, jf § 10 fjerde ledd. På denne måten antas det at muligheten for å "trikse" med gjenstanders verdi reduseres samtidig som politiet aktivt kan gi unntak fra kravet om føring av protokoll i tilfeller der det anses nødvendig."

Politidirektoratet er enig med Oslo politidistrikt i at protokollplikt for bruktbilforhandlere vil bidra til å redusere salg av stjalne motorkjøretøy til utlandet. I slike tilfeller fjernes så vel registreringsnummer som chassisnummer, slik at motorkjøretøyet ikke kan gjenfinnes i motorvognregisteret. På denne måten oppveier ikke motorvognregisteret for en protokollplikt. Direktoratet støtter derfor forslaget fra Oslo politidistrikt. Vi antar imidlertid at det er vanskelig på nåværende tidspunkt å endre § 12 på dette punktet, da forslaget ikke har vært på høring. Endringen bør vurderes ved neste korsvei.

Oslo politidistrikt foreslår altså å opprettholde beløpsgrensen på kr 300,-, men å unnta gjenstander under beløpsgrensen fra oppbevaringsplikten (§ 11), men ikke fra protokollplikten (§10), dog slik at unntaksbestemmelsen i § 10 fjerde ledd kan anvendes. Politidirektoratet er i tvil om hensiktsmessigheten av å unnta slike gjenstander fra oppbevaringsplikten, idet liggetiden er med på å øke politiets mulighet til å oppdage eventuelle stjalne gjenstander med en normal hurtig omløpshastighet. Direktoratet går som nevnt inn for å fjerne beløpsgrensen.

Ad 5.10 Oversiktslister

Politidirektoratet er enig med departementet at forskriften § 16 gir tilstrekkelig hjemmel for politiet til å be om oversiktslister, hvilket Vestfold politidistrikt også påpeker.

Ad 5.11 Sentralt brukthandelregister

Politidirektoratet ser absolutt behovet for et sentralt brukthandelregister, for enkelt å kunne kontrollere om en søker eller en som vurderes fratatt bevillingen også har bevilling i andre politidistrikter. Politidistriktene som har uttalt seg til spørsmålet er også svært positive til dette.

Vestfold politidistrikt uttaler: *"Sentralt handelsregister som omfatter alle landets brukthandelløyer vil være nyttig ifm enklere kontroll om firmaet har løye fra tidligere, samtidig vil det lette arbeidet med oppdateringer fra/gjenbruk av informasjon fra sentrale register."*

Departementet legger i høringsnotatet opp til at Politidirektoratet kan etablere registeret uten videre. Det heter: *"Departementet kan ikke se at det er noen til hinder i regelverket for at et slikt register vert etablert, og mener det er opp til Politidirektoratet å etablere et slikt register."*

Det er uklart for direktoratet hva departementet mener er hjemmelen for å etablere et sentralt brukthandelregister. Direktoratet bemerker at behandling av personopplysninger krever hjemmel i lov i medhold av personopplysningsloven § 8. Strafferegistreringsloven gir ikke hjemmel for å etablere et sentralt brukthandelregister. Det er følgelig en forutsetning at departementet besørger slik hjemmel i brukthandeloven før Politidirektoratet kan starte arbeidet med et slikt register.

Direktoratet er enig med departementet i at med innføring av en *sentral beullingsordning* og *tidsavgrenset beulling* blir et sentralt brukthandelregister desto viktigere som arbeidsverktøy for politiet. Direktoratet vil gå så langt som å si at det er en forutsetning for at ordningen skal fungere.

Østfold politidistrikt påpeker: "At det opprettes et sentralt brukthandelregister, som foreslått i høringsnotatet, er imidlertid tilnærmet en forutsetning for at forslaget om tidsbegrensede beullinger kan gjennomføres. Et slikt register vil gi mulighet for gjenbruk av innlagt informasjon og vil være et viktig arbeidsverktøy ved behandlingen av søknader om fornyet beulling."

Departementet sier videre at et sentralt register også vil lette arbeidet med oppdateringer fra/gjenbruk av informasjon fra sentrale registre som Enhetsregisteret og Folkeregisteret.

Oslo politidistrikt uttaler om dette: "Med hensyn til foreslåtte endringer i § 3 om *sentral beullingsordning*, og spesielt til politiets plikt til, der det er praktisk mulig, å bruke opplysninger fra Enhetsregisteret, vil Oslo politidistrikt understreke behovet for et sentralt brukthandelregister, og at et slikt register har koblinger til Enhetsregisteret og Foretaksregisteret. Koblingen mellom disse registrene anses nærmest nødvendig for å gjøre politiets arbeid med å innhente opplysninger fra Enhetsregisteret/Foretaksregisteret praktisk gjennomførbart. Et slikt register vil trolig også i betydelig grad lette arbeidet med å "forny" tidsavgrensede beullinger."

Søndre Buskerud politidistrikt foreslår ytterligere koblinger mot andre registre: "Vi er svært positive til opprettelse av et sentralt brukthandelregister. Det vil gi oss bedre oversikt og større mulighet til å kontrollere brukthandlere i distriktet.

Et sentralt register vil også lette arbeidet med oppdateringer fra/gjenbruk av informasjon fra andre sentrale registre.

Vi mener at det bør legges opp til faste rutiner med jevnlig "usking" av et slikt register mot STRASAK for å få oppdage om brukthandlere i distriktet har gjort seg skyldig i straffbare handlinger i den tiden de har innehatt beulling. Dersom politiet rimelig snart etter at den straffbare handlingen er begått kan vurdere tilbakekalling av beullingen, vil useriøse aktører kunne fjernes fra bransjen."

Politidirektoratet anser det uaktuelt å koble brukthandelregisteret mot politiets straffesaksregister STRASAK. Vandelsvurderingen vil måtte skje ved manuelle søk i politiets registre.

PDMT har avgitt uttalelse vedrørende sentralt brukthandelregister, og vi viser til uttalelsen i sin helhet. Der skisseres to løsninger, slik: "Etablering av et sentralt system for dette området kan gjennomføres med to ytterpunkt;

1. Lage et "register" hvor alle søknader er registrert med innvilgning eller avslag. All saksbehandling og håndtering for øvrig gjøres manuelt.
2. Lage en løsning hvor man tilfredsstiller etatens behov for mottak (elektronisk søknad), saksbehandling, oppslag i lovutendelser og andre informasjonskilder, elektronisk svar, anke håndtering, regelmessig kontroll av innehavere, anmerkninger og betingelser til løyve, tidligere historikk etc."

PDMT går inn for alternativ 2. Politidirektoratet er for så vidt ikke uenig i en løsning der det utvikles et sentralt saksbehandlingsverktøy for behandling og kontroll av brukthandelvirksomhet, slik politiet har for pass og våpen.

Politidirektoratet ser således et klart behov for å opprette en sentral database over henholdsvis innvilgede og avslåtte brukthandelbevillinger, samt bevillinger som er trukket tilbake. Registeret bør inneholde og være søkbart på bl.a. følgende:

Innvilgede bevillinger:

- Foretaksnavn med organisasjonsnummer og forretningsadresse
- Bevillingshaver(e) med fødselsnummer
- Hva slags næringsvirksomhet bevillingen omfatter
- Hvilke(t) politidistrikt bevillingen gjelder for
- Hvilken tidsperiode bevillingen gjelder for

Avslåtte bevillinger:

- Foretaksnavn med organisasjonsnummer og forretningsadresse
- Bevillingshaver(e) med fødselsnummer som det ble søkt for
- Hva slags næringsvirksomhet søknaden gjaldt
- *Hvilke(t) politidistrikt søknaden gjaldt for*
- Hvilken tidsperiode søknaden gjaldt for

Bevillinger trukket tilbake:

- Foretaksnavn med organisasjonsnummer og forretningsadresse
- Bevillingshaver(e) med fødselsnummer
- Hva slags næringsvirksomhet bevillingen omfattet
- Hvilke(t) politidistrikt bevillingen gjaldt for
- Hvilken tidsperiode bevillingen gjaldt for

Vi finner det i dag likevel vanskelig å prioritere dette på bekostning av andre prioriterte oppgaver. Et slikt register vil derfor ligge noen år frem i tiden. Brukthandelloven ligger imidlertid inn under Nærings- og handelsdepartementets ansvarsområde. Vi ber vurdert i hvilken utstrekning dette departement vil kunne finansiere et slikt register.

Det er i dag ikke hjemmel til å kreve gebyr for brukthandelbevillinger. Et slikt gebyr bør vurderes innført for å dekke myndighetenes utgifter, herunder utgifter til et sentralt brukthandelregister.

Vi har ingen sikre holdepunkter for antallet brukthandelbevillinger, men Søndre Buskerud politidistrikt opplyser at de pr. i dag har 630 bevillinger. Vi må imidlertid påregne at en rekke av disse vil falle bort ved de kontrollordninger det nå legges opp til. Dersom en legger til grunn at antall brukthandelbevillinger på landsbasis vil stabilisere seg på anslagsvis 3.000, vil for eksempel 5 ganger rettsgebyret for behandling av søknad, som nå er foreslått fornyet hvert fjerde år, gi årlige gebyrinntekter på anslagsvis 3,7 mill. kroner. Dette forutsettes å kunne dekke politiets utgifter til behandling av brukthandelbevillinger, herunder et sentralt register.

Ad 5.12 Overgangsreglar

Politidirektoratet støtter departementets forslag til overgangsregler slik at bevillinger som er gitt før endringene trer i kraft gjelder i fire år regnet fra ikrafttredelse av forskriftsendringene.

Søndre Buskerud og Vestfold politidistrikt presiserer at det synes som en god overgangsregel at ingen vil få kortere gyldighetstid for sin bevilling enn fire år.

Østfold politidistrikt har imidlertid et vesentlig poeng i forhold til ikrafttredelsestidspunktet: *"Det fremgår av høringsnotatet at departementet tar sikte på å sette i verk endringene fra 1. juli 2006. Det bes om høringsinstansenes syn på ikerksettelsestidspunktet. Politidistriktet bemerker at ikerksettelse av endringer i den måneden hvor flest ansatte avvikler ferie vil være noe mer ugunstig enn om man ikerksetter endringene noe tidligere eller senere. Regelendringer innebærer at informasjon om ikerksatte endringer må formidles til de som har dette som arbeidsområde, nye rutiner og eventuelt nye søknadsskjema må utarbeides. Det er gunstigere å gjøre dette på et annet tidspunkt enn i trøde sommermåned med få ansatte på jobb."*

Politidirektoratet slutter seg til uttalelsen fra Østfold politidistrikt, og gjør samtidig oppmerksom på at ikrafttredelse 1. juli 2006 vil innebære en mengde søknader om forlengelse av bevillingen under ferieavviklingen hvert fjerde år.

Ad kap. 6 Administrative og økonomiske konsekvenser

Departementet påpeker korrekt at det forhold at en del politidistrikter ikke har krevd brukthandelbevilling for gjenvinningsvirksomhet vil innebære en økning i antallet bevillingssøknader, med den arbeidsbelastning dette innebærer. Hertil legger departementet til grunn en informasjonsplikt fra politiets side overfor bransjen.

Politidirektoratet er *ikke* enig med departementet når departementet i tilknytning til innføring av ordningen med tidsbegrenset bevilling sier: *"Det er ikke grunn til å tru at dette vil føre til monaleg meirarbeid for politiet."* Dette vil etter direktoratets oppfatning bety *betydelig* merarbeid. Gevinsten vil derimot ligge i en tettere oppfølging av bransjen, for derigjennom å hindre omsetning av stjalne eller ulovlig mottatte gjenstander og å lette politiets arbeid med å oppspore slike gjenstander.

Søndre Buskerud politidistrikt angir følgende omfang: *"I 2005 behandlet Søndre Buskerud politidistrikt 32 nye søknader om brukthandelbevilling. Oversikten over brukthandlere i politidistriktet inneholder d.d. 630 firmar. Selv om ikke alle disse er i drift vil det bli et betydelig antall søknader om forlengelse i tillegg til nye søknader. (Det gamle manuelle registeret ble gjennomgått og ajourført for noen år siden. Oversikten er derfor rimelig oppdatert).*

Ny tidsavgrenset bevilling til disse i første omgang, og registrering i sentralt register, vil være en engangsjobb, men med jevnlig fornyelser i tillegg til behandling av nye søknader, vil endringen medføre betydelig merarbeid."

Østfold politidistrikt sier dette om tidsbegrenset bevilling: *"Dette vil være noe mer arbeidskrevende for politiet, men det antas å ville være håndterbart da søknadene vil komme spredt, og ikke samlet."*

Departementet sier i tilknytning til kap 5.11 om at det er opp til Politidirektoratet å etablere et sentralt brukthandelregister: *"Departementet vil tru at ein database med eit slikt register kan etablerast enkelt og raskt utan større kostnader."* Direktoratet er klart uenig i dette. Det fremstår åpenbart at etablering av et slikt register vil kreve så vel personellressurser som økonomiske kostnader, dog noe avhengig av hvilken løsning som velges.

PDMT uttaler: "Rapporten sier at et register for brukthandlere kan "etableres enkelt og raskt uten større kostnader". Dette er en påstand da krav og behov til slik IT støtte ikke er identifisert og "uten større kostnader" er ikke er gitt størrelse."

Ad kap. 7 Forslag til forskriftsendringer

Endringer i forhold til utkastet til forskriftsendringer er understreket, som følger:

1. § 3 nytt tredje ledd

Politidirektoratet foreslår å endre paragrafens første ledd fremfor å innføre et nytt tredje ledd, slik at første ledd blir lydende:

"Søknad om løye etter brukthandlerna i eitt politidistrikt sendast til og avgjerast av vedkomande politimeister. Skal det drivast handel i fleire politidistrikt, sendast søknaden til den politimeisteren der verksemda har sitt hovudkontor. Dei berørte politimeistrane skal uttale seg for løye vert gitt. Politiet skal alltid sende kopi av brukthandelloyet til dei aktuelle kommunar(e)."

Merknad:

Politidirektoratet viser til tilsvarende ordning i forskrift om vaktvirksomhet, jf. ovenfor under kap. 5.2.

Til departementets forslag bemerker vi at uttrykket "driv verksemd" og "har sitt faste forretningskontor" gir indikasjon på at det er tillatt å iverksette virksomheten for bevillingen foreligger, hvilket er i strid med paragrafens siste ledd.

Det må ikke åpnes for valgfrihet m.h.t. hvor søknaden skal stiles, da dette er forvirrende for så vel politiet som for bransjen selv.

Begrepet "samtykke" endres til "uttale seg", for å presisere at det er hoveddistriktet som gir/nekter å gi bevillingen, og som er rett adressat for en eventuell klage.

Siste punktum, "Er ikkje samtykke gitt innan to veker, skal behandlande politidistrikt gje løyve som det elles ikkje er noko til hinder for det.", tas ut. Bevilling skal ikke gis før de berørte politimestrene har uttalt seg.

2. (Punktet er ikke omtalt i høringsnotatet.)

3. § 6 siste ledd

Politidirektoratet foreslår følgende ordlyd:

"Løye gjeld for en periode på inntil 4 år. Dersom verksemda ønskjer å forlengje løyve for ny periode, må det sendast søknad til politiet om dette innan perioden er ute, saman med eventuelle endringar i dei registrerte opplysningane. Vert det ikkje sendt slik søknad om forlenging, fell brukthandelloyve bort."

Merknad:

Vi foreslår ordet "inntil" føyd til i første punktum, for å åpne for en kortere bevillingsperiode enn standard fire år.

Departementet benytter begrepet "melding" i andre og tredje punktum. Direktoratet bemerker at vi ikke legger et annet innhold i "melding" enn i "søknad" i denne forbindelse. Det er på det rene at forlengelse av bevillingen forutsetter et *vedtak* fra politiet om fortsatt bevilling. Politiloven § 11 regulerer *meldepliktige* arrangementer, og slike arrangementer kan avholdes med mindre politiet konkret har nektet tillatelse. Dvs. at manglende svar fra politiet innebærer at arrangementet kan avholdes. *Søknadspliktige* arrangementer i medhold politiloven § 14 derimot, forutsetter en positiv tillatelse fra politiet for å kunne avholdes. Politidirektoratet mener det på bakgrunn av ovennevnte er egnet til begrepsforvirring og misforståelser å benytte begrepet "melding" istedenfor "søknad" i brukthandelforskriften § 6.

Rent grammatikalsk er det føyd til et kommategn i henholdsvis andre og tredje punktum.

Oslo politidistrikt har følgende bemerkning til § 6: *"Slik forslaget til § 6 nytt siste ledd står skrevet mener Oslo politidistrikt at siste punktum kan være gjenstand for misforståelse. Det bør gå klart frem av bestemmelsen at ønske om forlenging av brukthandelbevilling må sendes til politiet, og at det bare er i forhold til melding om endringer at siste punktum gjør seg gjeldende. Oslo politidistrikt foreslår denne ordlyden til siste punktum:*

Plikta til å melde endringer i dei registrerte opplysningane gjeld berre opplysningar som ikkje er meldt til E iringsregisteret/Foretaksregisteret."

Politidirektoratet går inn for å sløyfe utkastets annet ledd siste punktum, slik at regelen blir at det skal opplyses om *alle* endringer i en søknad, uavhengig av om disse tidligere en meldt Enhetsregisteret eller Foretaksregisteret. Dette for å få enhetlige retningslinjer slik at endringer skal meldes til politiet, uavhengig av om endringene skjer i sammenheng med søknad om forlenget bevillingsperiode eller ikke. Dette selv om politiet får en foranledning til å sjekke dette i forbindelse med behandlingen av en søknad. Se nærmere om begrunnelsen for dette nedenfor under § 7.

4. § 7

Politidirektoratet foreslår å opprettholde § 7 slik paragrafen lyder i dag:

"Endringer i opplysningar som tidlegare er meldt politiet, for eksempel endringer i leiinga i eit foretak, skal meldast til politiet. Firmaattest må leggjast ved meldinga."

Merknad:

Direktoratet går inn for å beholde § 7 slik bestemmelsen lyder i dag, eventuelt at annet punktum om firmaattest utgår. Vi foreslår likevel prinsipalt å beholde annet ledd inntil et sentralt brukthandelregister med kobling mot Enhetsregisteret og Foretaksregisteret er på plass og fungerer.

Østfold politidistrikt sier følgende om endringsforslaget i § 7: *"Politidistriktet er av den oppfatning at forskriftens § 7 i hovedsak bør opprettholdes slik den er i dag slik at alle vesentlige*

endringer vedrørende virksomheten meldes politiet. Politidistriktet er noe tvilende til om departementets forslag om at pålegg om å sende endringsmelding skal begrenses til å gjelde opplysninger som "ikke er meldt enhetsregisteret eller foretaksregisteret", er hensiktsmessig. Dette på grunnlag av at politiet, selv om vi har tilgang til både enhetsregisteret og foretaksregisteret, ikke har kapasitet til jevnlig å sjekke disse for eventuelt å fange opp endringer vedrørende eierstruktur og lignende. Vi er således avhengig av at vi får melding om endringer for å være oppdatert i mellom "beullingsperiodene". Det antas imidlertid at det nåværende kravet om at firmaattest skal legges ved endringsmeldingen kan sløyfes, og at politiet selv kan hente ut denne når melding om endring mottas."

Politidirektoratet slutter seg til uttalelsen fra Østfold politidistrikt. Politiet vil i liten grad ha kapasitet til å sjekke oppdateringer i andre registre, uten en spesiell foranledning. Dette vil resultere i at politiet ikke fanger opp endringene.

Departementet sier i høringsnotatet kap. 5.7 at de fleste opplysningene som skal sendes inn sammen med søknad om brukthandelbevilling vil være registrerte i andre offentlige registre, særlig i Enhetsregisteret og Folkeregisteret. Det heter videre: "Oppdatering av opplysninger bør gjerast av politiet automatisk gjennom koplingar mot desse registra."

Direktoratet bemerker at i den grad slike koblinger er realiserbart, ligger dette et stykke frem i tid. Vi vil derfor advare mot på nåværende tidspunkt å frita fra å melde til politiet endringer som er meldt Enhetsregisteret eller Foretaksregisteret. En slik løsning kan eventuelt vurderes på nytt når et sentralt brukthandelregister er opprettet og fungerer.

5. § 9 andre ledd

Politidirektoratet støtter ordlyden slik den fremgår av utkastet til forskriftsendringen:

"Seljarar skal på ein tilfredsstillande måte godtgjere identiteten sin, jf. § 10 tredje ledd bokstav d."

Merknad:

Direktoratet slutter seg til uttalelsen fra Søndre Buskerud politidistrikt på dette punktet, der det heter: "Vi er enig i forslaget til ny § 9, 2. ledd om at selgeren på en tilfredsstillende måte skal godtgjøre identiteten sin. Det vil da ikke være til om at det skal kreves legitimasjon av alle som selger varer til brukthandleren, og dette vil lette politiets kontrollarbeid."

6. § 10 tredje ledd bokstav d

Politidirektoratet foreslår følgende ordlyd:

"namn og adresse til den personen tingen er motteken frå, og rubrikk for kva for legitimasjon som er framvist og merknad om at denne er fommen i orden, jf. § 9 andre ledd."

Merknad:

Ordene "å kunne føre opp" henleder til et valg om å protokollere legitimasjonen eller ikke, og foreslås derfor tatt ut.

7. § 12 ny bokstav c)

Politidirektoratet foreslår følgende ordlyd i § 12:

§§ 10 og 11 gjeld ikkje:

- a) handel med motorvogner som er registreringspliktige etter lov 18. juni 1965 nr. 4 (vegtrafikklova) § 15
- b) mottak, kjøp og sal av gjenstandar meint for industriell destruksjon og/eller gjerning med varmtak av edle metall, bl.a. platina, sølv og gull.

Merknad:

Eksisterende § 12 første ledd bokstav b) oppheves.

Forskriftsutkastet til ny bokstav c) blir bokstav b).

Eksisterende § 12 annet ledd oppheves.

8. § 16 nytt andre punktum

Politidirektoratet foreslår følgende ordlyd:

"A arrangørar av antikk- og samlarresser, bruktmarknader og liknande plikter å sende liste over påmelde deltakarar til politiet saman med melding eller søknad om arrangementet etter politilova."

Merknad:

Kommategnet etter "antikk" er fjernet.

Ordet "bruktmarknader" er forslått tatt inn for at det skal være uomtvistelig at disse er omfattet av bestemmelsen.

Politidirektoratet anser det mest hensiktsmessig med en obligatorisk regel om innsendelse av listene, og finner det praktisk at dette gjøres samtidig med innsendelse av meldingen/søknaden. Dette vil sikre at politiet mottar listene i tilstrekkelig god tid før avholdelse av arrangementet.

9. Ny § 20

Politidirektoratet støtter ordlyden slik det fremgår av utkastet til forskriftsendringen:

"Eksisterende, ikkje tidsavgrensa brukthandelløye gjeld i fire år frå det tidspunkt foresogna om tidsavgrensa løye i § 3 tek til å gjelde."

Merknad:

Av hensyn til at det må utarbeides nye søknadsskjemaer m.v., at det må informeres om endringene og at politiet ventelig vil motta en rekke søknader om fornyet bevilling like forut for utløpet av fireårsperioden, bør ikrafttredelsestidspunktet ikke legges til sommerferieavviklingen.

Etter utredningsinstruksen skal forskrifter som har betydning for privat og offentlig forretningsvirksomhet normalt tre i kraft fra et årsskifte. Selv om denne saken kun gjelder forskriftsendringer, foreslår Politidirektoratet ikrafttredelsestidspunkt *1. januar 2007*.

Med tilsen

Vidar Refvik
ass. politidirektør

Steinar Talgø
seksjonssjef

Saksbehandler:
Anne Liv Jacobsen
Tlf: 23 36 42 18

Kopi til:
- Justisdepartementet
- Riksadvokaten
- ØKOKRIM
- Politidistriktene
- PDMT

Vedlegg:
10